

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/16/2018
Identifikačné číslo spisu: 4017200084
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017200084.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu Ladislava Bogyoa BADA-BING, Sídl. Lúky 1135/66, 952 01 Vráble, právne zastúpený Mgr. Petrom Miklóssym, advokátom, so sídlom Hlavná 1221, 952 16 Vráble, proti žalovanej Slovenskej obchodnej inšpekcii, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. SK/0291/99/2016 zo dňa 29. novembra 2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/11/2017-92 zo dňa 21. augusta 2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 23Sa/11/2017-149 zo dňa 10. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/11/2017-92 zo dňa 21. augusta 2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 23Sa/11/2017-149 zo dňa 10. mája 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj, ako prvoinštančný správny orgán, rozhodnutím č. P/0028/04/16 zo dňa 12.04.2016 uložil žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. pokutu vo výške 800 € pre porušenie zákazu podľa ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len "zákon č. 250/2007 Z. z."), v zmysle ktorého predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa pritom rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky vybočenia z pravidelnej morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby a v čase kontroly dňa 13.01.2016 bolo v prevádzke žalobcu (Darčeky, bižutéria Hlavná 173, Vráble) zistené, že žalobca konal v rozpore s dobrými mravmi tým, že ponúkal na viditeľnom mieste dostupnom aj maloletým osobám na predaj 8 druhov výrobkov v tvare mužského pohlavného orgánu v celkovej hodnote 26,80 €, čím

konanie žalobcu bolo v rozpore s vžitými tradíciami a vykazovalo znaky vybočenia z pravidelnej morálky uznávanej pri predaji výrobkov a bolo spôsobilé vyvolať pohoršenie dospelých osôb a tiež negatívne ovplyvniť mravnosť, psychický a morálny vývin maloletých spotrebiteľov.

2. Žalovaná rozhodnutím č. SK/0291/99/2016 zo dňa 29.11.2016 výrok napadnutého prvoinštančného rozhodnutia zmenila tak, že žalobcovi sa ukladá pokuta 800 € pre porušenie povinností predávajúceho podľa § 4 ods. 8, v zmysle ktorého predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi, keď kontrolou vykonanou dňa 13.01.2016 a 16.02.2016 bolo zistené, že na kontrolovanej prevádzke u žalobcu v priamej ponuke spotrebiteľom sa nachádzal jeden druh výrobku (1 balenie/6 ks slamky s mužským pohlavným orgánom v hodnote 3 €), na ktorom bol v 3D formáte umiestnený mužský pohlavný orgán, teda časť ľudského tela, ktorá sa za obvyklých okolností verejne neprezentuje a 7 druhov výrobkov (1 ks drevený otvárač na fľaše v tvare mužského pohlavného orgánu v hodnote 5,90 €, 1 ks drevený otvárač na fľaše v tvare mužského pohlavného orgánu v hodnote 4,70 €, 1 ks drevený otvárač na fľaše v tvare mužského pohlavného orgánu v hodnote 3,50 €, 1 ks sviečka v tvare mužského pohlavného orgánu „WILLY“ Candle v hodnote 2,20 €, 1 ks lízanka v tvare mužského pohlavného orgánu v hodnote 2,50 €, 1 ks špongia v tvare mužského pohlavného orgánu v hodnote 2,50 €, 1 ks členka PLASTIC HEAD BAND „Penis“ s mužskými pohlavnými orgánmi v hodnote 2,50 €) v tvare mužského pohlavného orgánu, a teda časti ľudského tela, ktorá sa za obvyklých okolností verejne neprezentuje, v celkovej hodnote 26,80 €, pričom tieto boli umiestnené na viditeľnom mieste pre spotrebiteľov, dostupnom aj maloletým spotrebiteľom, čím žalobca ako predávajúci konal v rozpore so vžitými tradíciami a vybočil z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobkov.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) žalobu zamietol ako nedôvodnú.

4. Po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu a z neho vyplývajúcich skutkových zistení je podľa názoru správneho súdu nepochybne preukázané, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania, spočívajúceho v tom, že ako predávajúci porušil svoju povinnosť nepredávať výrobky v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.

5. Žalobca v podanej žalobe namietal predovšetkým výšku uloženej pokuty, ktorú považoval za neprimerane vysokú a likvidačnú. K tomu krajský súd uviedol, že ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Postih za porušenie povinnosti, resp. nesplnenie povinnosti, musí mať silu odradiť od nezákonného postupu tak samotného účastníka ako aj iné fyzické alebo právnické osoby, oprávnené na podnikanie. Takýto účinok však môže vyvolať len postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu, ktorý je vecne i správne vyvodený. Krajský súd konštatoval, že výška uloženej sankcie v rámci zákonom určeného rozpätia je zásadne otázkou správneho uváženia, ale táto voľná úvaha pri rozhodnutí o výške sankcie musí zodpovedať zistenému skutkovému stavu a zásadám logického myslenia. Krajský súd skúmal, či toto uváženie žalovanej nevybočilo z medzí a z hľadísk stanoveného zákonom a či pokuta bola uložená s prihliadnutím na závažnosť, spôsob a následky porušenia povinnosti, pričom dospel k záveru, že pokuta v sume 800 € bola uložená žalobcovi dôvodne. Táto pokuta podľa názoru správneho súdu zodpovedá i požiadavke generálnej prevencie. Krajský súd po oboznámení sa s obsahom spisu a výsledkami dokazovania nedospel k záveru o potrebe zmeniť výšku uloženej pokuty v rámci moderačného práva súdu. Vychádzajúc zo žalobcom tvrdených dôvodov nezákonnosti rozhodnutia žalovanej krajský súd konštatoval, že žalovaná vo vzťahu k žalobcovi postupovala v súlade so zákonom č. 250/2007 Z. z. ako i Správnym poriadkom. V postupe žalovanej vo vzťahu k žalobcovi krajský súd nezistil žiadne pochybenia, ani porušenie základných pravidiel a zásad správneho konania. Rozhodnutie žalovanej podľa názoru krajského súdu vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom predmetnou vecou sa dôsledne zaoberala a v zmysle zákona i rozhodla. Záver, ktorý žalovaná ustálila na základe zistených skutkových okolností vo svojom rozhodnutí zodpovedá zásadám logického myslenia, pričom toto svoje rozhodnutie i dostatočne

vyargumentovala. Z výrokovej časti jej rozhodnutia nepochybne vyplýva, že žalovaná uložila žalobcovi pokutu za porušenie zákona zistené dňa 13.01.2016, kedy aj opatrením na mieste samom podľa § 6 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa zakázal predaj výrobkov, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom a nespĺňajú podmienky predaja.

6. K námietke žalobcu, že v správnom konaní nebolo preukázané jeho zavinenie ani porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 4 od. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. a že ako dôkaz nemôže slúžiť inšpekčný protokol krajský súd uviedol, že táto námietka je právne irelevantná, pretože zamestnanci žalovanej - kontrolóri, sú povinní pri zistení nedostatkov tieto uviesť v inšpekčnom protokole, ktorý slúži ako podklad pre začatie správneho konania a aj vydanie rozhodnutia o uložení pokuty.

7. Vzhľadom na objektívnu zodpovednosť predávajúceho, teda žalobcu, nie je podstatné, akým spôsobom došlo k porušeniu príslušného ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. o povinnosti predávajúceho nekonať v rozpore s dobrými mravmi, ale že k takémuto porušeniu došlo, čo bolo i náležite správnym orgánom zistené.

8. S ohľadom na vyššie uvedené mal krajský súd za to, že napadnuté rozhodnutie žalovanej bolo vydané v súlade s právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom žalovaný správny orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, námietkami a podkladmi predloženými žalobcom. Žalovaný správny orgán sa pri rozhodovaní vecou podrobne zaoberal a svoje skutkové a právne závery náležite odôvodnil. Správny súd vzhľadom k tomu dospel k záveru, že námietky žalobcu uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia. Postup žalovanej, ako aj preskúmané rozhodnutie, boli v súlade so zákonom, a preto krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

9. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 168 S.s.p. tak, že žalovanej, ktorá mala v konaní úspech, náhradu trov konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

III.

Konanie na kasačnom súde

10. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. f) a písm. g) S.s.p., v ktorej navrhol kasačnému súdu, aby zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutia správnych orgánov alebo aby zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. Podľa názoru sťažovateľa napadnuté rozhodnutie krajského súdu nespĺňa zákonné požiadavky, keďže nedáva odpovede na podstatné a právne relevantné dôvody, na základe ktorých sťažovateľ žalobou napadol rozhodnutia správnych orgánov. Rozsudok krajského súdu neobsahuje náležitosti podľa § 139 ods. 2 S.s.p. Krajský súd sa nevyjadril, neposúdil a nedal odpoveď na tvrdenia sťažovateľa týkajúce sa skutkového stavu veci. Podľa jeho názoru krajský súd skutočnosti, na ktoré sťažovateľ poukazoval v súvislosti s nesprávnym zistením skutkového stavu veci a ktoré považoval za zásadné vôbec nezohľadnil a nevysvetlil, prečo na tieto argumenty sťažovateľa neprihliadal. Sťažovateľ naďalej tvrdil, že tvrdeného porušenia zákona sa nedopustil, resp. porušenie zákona, ktoré je sťažovateľovi pripisované, nebolo preukázané. Záver žalovanej, podľa ktorej sa sťažovateľ dopustil porušenia zákona tým, že tovar, ktorý ohrozuje mravnosť maloletých, sa nachádzal v predajni na viditeľnom, dostupnom mieste, považuje za nesprávny.

12. Sťažovateľ ďalej namietal nesprávne právne posúdenie, ktoré spočíva v tom, že vo veci nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. Predmetný tovar sa nachádzal v predajni na mieste, ktoré bolo označené ako tovar určený pre osoby staršie ako 18 rokov. Tento tovar bol predstavovaný len darčekomými žartovnými predmetmi, nejednalo sa o erotické pomôcky, ani o tovar vulgárny alebo pornografický. Ponuku a predaj predmetného tovaru, ktorý je dovolený, nemožno

podľa názoru sťažovateľa považovať za vybočenie z pravidiel morálky. Podľa názoru sťažovateľa neponúkal, nepredával a nepropagoval na verejnom mieste tovar ohrozujúci mravnosť. Zo strany sťažovateľa nedošlo k verejnému prezentovaniu výrobkov v tvare mužského pohlavného orgánu na mieste dostupnom maloletým. Maloletí objektívne nemali a nemohli mať prístup k tovaru, ktorého ponuka na predaj sú sťažovateľovi vytýkané. Tento tovar sa nenachádzal na predajni pre maloletých na viditeľnom mieste.

13. Záverom sťažovateľ namietal výšku uložených pokut, ktorá je podľa jeho názoru neprimeraná a pre jeho osobu aj likvidačná, pretože predstavuje dvojnásobok jeho mesačného príjmu.

14. Žalovaná vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že jej napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu veci a v súlade s právnymi predpismi, čo potvrdil aj krajský súd vo svojom rozsudku, ktorého sa žalovaná pridrižiava. Z uvedeného dôvodu považuje kasačnú sťažnosť za nedôvodnú, a preto navrhla kasačnému súdu, aby ju zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

15. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. februára 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z., predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z., za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

Podľa § 139 ods. 2 S.s.p., v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým správny súd zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutí oboch správnych orgánov.

17. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajského súdu musí kasačný súd zdôrazniť, že postupom krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu a vydaním preskúmaného rozhodnutia bolo porušené právo účastníkov konania na spravodlivý proces.

18. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06). Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06). Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

19. Po preskúmaní veci kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa vo svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadal s námietkami sťažovateľa uvedenými v žalobe týkajúcich sa nedostatočne zisteného skutkového stavu, pričom práve na základe nesprávne zisteného stavu bola sťažovateľovi uložená pokuta. Skutočnosť, na ktoré sťažovateľ v žalobe poukazoval v súvislosti s nesprávne zisteným skutkovým stavom veci je potrebné považovať podľa názoru kasačného súdu za podstatné a pre rozhodnutie súdu za rozhodujúce. Krajský súd sa nevysporiadal so žalobnými námietkami, rovnakými ako už namietal sťažovateľ v administratívnom konaní, podľa ktorých maloletí objektívne nemali a nemohli mať prístup k tovaru, ktorého ponuka a predaj boli sťažovateľovi vytýkané, pretože predmetný tovar sa nachádzal na mieste určenom a dostupnom len osobám starším ako 18 rokov na hornej polici predajného regálu vo výške cca 175 cm, pričom bol umiestnený na tejto polici vzadu s iným tovarom, a teda predmetný tovar bol pri pohľade na dané miesto zakrytý.

20. Vo vzťahu k dôvodom zamietnutia žaloby kasačný súd uvádza, že skutková a právna časť odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu sa obmedzuje len na konštatovanie zistení z administratívneho spisu, ich rekapituláciu, citáciu zákonných ustanovení, pričom však krajský súd dostatočne a zrozumiteľne neuviedol vzťah medzi citovanými právnymi predpismi a skutkovými zisteniami, ako ani vlastnú právnu úvahu vo vzťahu k týmto dôvodom. Kasačnému súdu nie je zrejmé, na základe akých právnych úvah dospel krajský súd k uvedeným záverom. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajského súdu absentuje akékoľvek odôvodnenie právnej úvahy krajského súdu a vysporiadanie sa s námietkami sťažovateľa uvedenými v žalobe.

21. Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach stabilne uvádza: „Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (m. m. III. ÚS 328/05, III. ÚS 116/06)“ (napr. III. ÚS 107/07). Ústavný súd SR tiež uvádza: „Podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie (subsumpcia skutkového stavu pod zvolené právne normy) nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.“ (I. ÚS 33/2012).

22. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutia súdu boli odôvodnené a presvedčivé. Odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Kasačný súd má za to, že z napadnutého rozhodnutia krajského súdu nie je vôbec zrejmé, ako sa krajský súd vysporiadal so žalobnými námietkami žalobcu a v čom vidí vlastne krajský súd dôvody zamietnutia žaloby.

23. Kasačný súd ďalej poznamenáva, že nie je úlohou kasačného súdu domýšľať dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol vo veci tak ako rozhodol, ani nahrádzať úlohu správneho súdu v súdnom prieskume rozhodnutí správnych orgánov. Krajský súd pochybil, keď zamietol žalobu sťažovateľa bez toho, aby uviedol zrozumiteľný právny názor na skutkové a právne otázky súvisiace s predmetnou vecou. Takéto rozhodnutie možno považovať za arbitrárne, pretože aj nedostatočne odôvodnené

rozhodnutie súdu môže zasiahnuť do práva na súdnu ochranu, ktorá je garantovaná každému Ústavou Slovenskej republiky.

24. Kasačný súd vyhodnotil ako dôvodnú námietku sťažovateľa týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia, ktorá namieta záver, že konanie sťažovateľa je konaním v rozpore s dobrými mravmi podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. K veci kasačný súd uvádza, že ustanovenie § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. je príliš všeobecné, nekonkrétne a tým aj neurčité. V tomto ustanovení a ani v inom právnom predpise nie je vymedzený pojem „ohrozovanie mravnosti“, resp. „ohrozovanie mravnosti maloletých“, a preto podľa názoru kasačného súdu takéto neurčité, všeobecné vymedzenie § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z., ako aj vymedzenie výrokových častí rozhodnutí správnych orgánov ohľadom vylúčenia zameniteľnosti skutku nepostačuje na vyvodenie záveru, že v danom prípade došlo k ohrozeniu mravnosti maloletých, resp. že samotný predaj predmetných výrobkov odporuje dobrým mravom.

25. Opätovne kasačný súd poukazuje na tvrdenia sťažovateľa, s ktorými sa krajský súd nevysporiadal, že predmetný tovar sa nachádzal v predajni sťažovateľa na mieste, ktoré bolo označené ako tovar určený pre osoby staršie ako 18 rokov. Kasačný súd podotýka, že žiaden právny predpis nezakazuje predaj tovaru s erotickým charakterom osobám starším ako 18 rokov. Zo strany sťažovateľa nedošlo k verejnému prezentovaniu výrobkov v tvare mužského pohlavného orgánu na mieste dostupnom maloletým. Z uvedených dôvodov tak nebolo podľa názoru kasačného súdu jednoznačne preukázané, či došlo k porušeniu zákonnej povinnosti v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z.

26. Kasačný súd s ohľadom na uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. Ostatnými sťažnostnými bodmi sa kasačný súd nezaoberal, nakoľko zistil závažný dôvod odôvodňujúci zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť, pričom krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania v zmysle § 467 ods. 3 S.s.p. Právnym názorom kasačného súdu je krajský súd viazaný (§ 469 S.s.p.).

27. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.